

6. Spørgsmål om fradrag, dvs. spørgsmål om en virksomhed har fuld, delvis eller ingen fradragsret ved indkøb m.v. af varer/ydelser til brug for virksomheden. Også regler om regulering af den fradragsberettigede afgift for investeringsgoder er omfattet af kompetencen. Der skal under visse betingelser ske regulering, når anvendelsen af et gode ændres efter anskaffelsen. Nævnet har efter de gældende regler kompetence på dette område, dog ikke for så vidt angår spørgsmål om regulering.

7. Spørgsmål om en virksomhed kan anvende lovens særlige regler om momsning ved handel med brugte varer. Kompetencen omfatter spørgsmål, om forudsætningerne for at anvende reglerne er til stede. Nævnet har efter de gældende regler ikke kompetence på dette område.

8. Spørgsmål om skønsmæssige afgørelser. Kan afgiften ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan der foretages en skønsmæssig ansættelse af momstilsvaret. Nævnet har efter de gældende regler samme kompetence.

Andre spørgsmål af mere driftsmæssig karakter vedrørende momsloven vil som hidtil kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen, der træffer den endelige administrative afgørelse heraf. Det drejer sig f.eks. om spørgsmål vedrørende tidspunktet for afgiftpligtens indtræden, selve betalingen af afgiften, hæftelse, registrering og opgørelse og afregning af tilsvaret. Det betyder f.eks., at alle periodiserings-spørgsmål, dvs. spørgsmål om til hvilken afgiftsperiode en given transaktion skal henføres, fortsat vil kunne påklages til styrelsen som eneste administrative rekursinstans. Det samme gælder spørgsmål omkring registrering, herunder tidspunktet herfor, registreringsændringer, spørgsmål i relation til registreringsgrænserne, fællesregistrering og delregistrering. Betalingsspørgsmål, dvs. spørgsmål om den beløbsmæssige opgørelse af den afgift, virksomheden skal betale eller have tilbagebetalt, herunder renteberegning m.v. og afregningen heraf, vil ligeledes kun kunne påklages til styrelsen. Denne klageadgang vil som hidtil blive fastlagt i sagsudlægningsbekendtgørelsen.

Efter bestemmelsens stk. 2 finder reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1. Skattestyrelseslovens kapitel 3 indeholder bl.a. regler om klagefrister, indholdsmæssige krav til klagen, betaling af klageafgift, klagebehandlingen, genoptagelse, syn og skøn og domstolsprøvelse. Skattestyrelseslovens kapitel 3 A indeholder regler om omkostningsdækning. Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Den foreslåede ophævelse af momslovens § 80 er en konsekvens af den foreslåede nedlæggelse af Momsnævnet, forudsætningen om, at der kun skal være een klageinstans, og overførsel af kompetence til Landsskatteretten samt de foreslåede ændringer til skattestyrelsesloven, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 15 og 20

Til §§ 3, 5, 7, 9-11, 13-16, 18-20, 22-28, 30-35, 37 og 38

Det foreslås ligesom i den foreslåede ændring til momsloven, jf. bemærkningerne til § 2, nr. 3, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse, hvorefter skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelse efter de enkelte afgiftslove. Det foreslås ligesom i den foreslåede ændring til momsloven, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om klageadgang, herunder begrænsninger i denne. Denne bestemmelse svarer reelt til gældende lovregler.

De foreslåede ændringer indebærer endvidere som på momsområdet en ændret klagestruktur på området for punktafgifter og lønsumsafgift, således at Landsskatteretten får kompetence til at behandle en række nye klagesager, mens Momsnævnet og Motor-nævnet nedlægges. Der henvises til de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 2, nr. 4.

Landsskatteretten får for det første kompetence til at behandle de sager, der hidtil har været omfattet af Momsnævnets og Motornævnets kompetence. Dernæst får Landsskatteretten kompetence til at træffe afgørelse i en del af de sager, hvor Told- og Skattestyrelsen hidtil har truffet den endelige administrative afgørelse. Det drejer sig om de sager, der vedrører afgiftsgrundlaget i bred forstand, dvs. først og fremmest spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde eller vægt (incl. fradrag heri), spørgsmål om omfanget af afgiftsfritage og afgiftsgodtgørelser og den afgiftspligtige værdi.

De spørgsmål, der ikke vedrører afgiftsgrundlaget, vil som hidtil kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen. Det drejer sig hovedsageligt om spørgsmål vedrørende afgiftspligtens indtræden, registrering, regnskab, kontrol og afregning.

Efter den gældende bestemmelse i miljøafgiftslovens § 2 har skatteministeren adgang til efter samråd med Momsnævnet at afgiftsfritage varer af typer, der må antages udelukkende at blive anvendt til erhvervsmæssigt formål, eller andre varer, såfremt varens anvendelse til teknisk brug eller praktiske administrative hensyn taler derfor. Bestemmelsen har bl.a. været brugt til at afgiftsfritage hospitalsbægre, én-gangskopper til demonstration (prøvesmagning) af